

- 6) Czy w świetle rozporządzenia nr 953/21 ^(?), które zakazuje wszelkiej dyskryminacji między osobami, które przyjęły szczepionkę, a osobami, które nie chciały lub nie mogły jej przyjąć z powodów medycznych, zgodne z prawem jest uregulowanie prawa krajowego, takie jak wynikające z art. 4 ust. 11 decreto-legge nr 44/2021, który zezwala pracownikom służby zdrowia zwolnionym z obowiązku szczepienia na wykonywanie swoich czynności w kontakcie z pacjentem, aczkolwiek przestrzegając środków bezpieczeństwa nałożonych przez obowiązujące prawo, podczas gdy pracownik służby zdrowia, który podobnie jak strona powodowa – jako naturalnie odporny w następstwie zakażenia – nie chce poddać się szczepieniu bez wnikliwych badań lekarskich, zostaje automatycznie zawieszony we wszelkich czynnościach zawodowych bez prawa do wynagrodzenia?
- 7) Czy uregulowanie państwa członkowskiego, które zobowiązuje wszystkich pracowników służby zdrowia do szczepionki przeciwko Covid – warunkowo zatwierdzonej przez Komisję – nawet jeśli pochodzą z innego państwa członkowskiego i przebywają we Włoszech w celu wykonywania prawa do swobodnego świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości, jest zgodne z rozporządzeniem UE 2021/953 oraz z zawartymi w nim zasadami proporcjonalności i niedyskryminacji?

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 507/2006 z dnia 29 marca 2006 r. w sprawie warunkowego dopuszczenia do obrotu produktów leczniczych stosowanych u ludzi wchodzących w zakres rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2006, L 92, s. 6).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19 (Dz.U. 2021, L 211, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht
Wiesbaden (Niemcy) w dniu 14 grudnia 2021 r. – TR/Land Hessen**

(Sprawa C-768/21)

(2022/C 138/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TR

Strona przeciwna: Land Hessen

Pytania prejudycjalne

Czy art. 57 ust. 1 lit. a) i f) i art. 58 ust. 2 lit. a)–j) w związku z art. 77 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku stwierdzenia przez organ nadzorczy, iż przetwarzanie danych narusza prawa osoby, której dane dotyczą, organ ten jest zawsze zobowiązany do interwencji zgodnie z art. 58 ust. 2 tego rozporządzenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1)